

ה"ת 16613/06/22 - ר.א.ד. בטון בע"מ ח"פ נגד משטרת ישראל, היחידה לאכיפה סביבתית

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 16613-06-22 ר.א.ד. בטון בע"מ נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

המבקשת ר.א.ד. בטון בע"מ ח"פ

על ידי עו"ד אילנה בר-טוב ועו"ד דורון עמיר

נגד

המשיבות (להלן)

המשיבה/המדינה) 1. משטרת ישראל

2. היחידה לאכיפה סביבתית

על ידי עו"ד אולגה גונן

החלטה

1. לפניי בקשה לשחרור תפוסים של 7 משאיות מרצדס וכן כלי צמ"ה אחד שנתפסו במסגרת פעילות אכיפה בשל חשדות לביצוע עבירות בתחומי איכות הסביבה, רישוי עסקים ועוד בתחומים נוספים, וזאת בכל הנוגע לתקופת מעקב ארוכה שבה תועדו הכלים הנ"ל עוברים עבירות, בכללן שפיכת בטון לנחל שוקת בשטחים פתוחים וזיהום הסביבה בנגב.

2. בדיון גילו באי כוח הצדדים המלומדים גישה פרגמטית, העלו טענות הנוגעות לחשד ולטיבו וכן לאפשרויות להמיר את השבת התפוסים בחלופות כדי להפחית את הנזק העסקי הנובע מן הצורך בתפוסים אלו להמשך פעילותה של החברה. באי כוח החברה טענו כי מדובר בחברה שלה צי של רכבי משאיות וכלים כבדים, ופעילותה מתפרשת על פני מספר מפעלים ומחזור כספי של כ-7 מיליוני שקלים בחודש, כמו גם צוינה העובדה כי כ-70 עובדים מועסקים אצל המבקשת. כל אלו לא הוכחו ואף נטען על ידי המשיבה כי למבקשת צי גדול יותר של משאיות.

3. לא צורף כל תצהיר חשבונאי שממנו אפשר ללמוד על מצבה הכספי של החברה, ולא ברורה מידת הפגיעה במבקשת מכל החזקת תפוס, הגם שסוגיה זו היא חלק מהאיזון המבוקש בשלב זה, אך אינה השיקול היחיד.

4. המחלוקת בין הצדדים שבה מוקד עיקרו של הדיון נגעה לתנאי החלופה בכל הנוגע לסכום ההפקדה הכספית תחת שחרור התפוסים כולם או חלקם. המבקש סברה כי אפשר להסתפק בסכום שלא יעלה על 200,000 ₪ נוכח שעבוד הפוליסות בתוספת צו איסור דיספוזיציה והתחייבויות כספיות נוספות כולל הצעות לערבות צד ג, והמשיבה עמדה על סכום הפקדה או ערבות בנקאית של 900,000 ₪ לפחות, סכום שווה ערך ל-30% מערך משוער של התפוסים. באין הסכמה בסופו של יום ייתן בית המשפט החלטתו בעניין החלופה ותנאיה.

5. באיזון שבין האינטרס הציבורי לאינטרס הקנייני הפרטי-עסקי יש להטות הכף למד ההרתעה והמניעה ומיגור פשיעה ייחודית זו על השלכותיה, בלי לפגוע מדי בקיומה העסקי של החברה. השאלה היא שאלה של איזון. איזון זה אינו מתמטיקה פשוטה. יש לו כללים ובהם הזכות לתפוס הכלים שבעניינם התקיים חשד לעבירות והזכות להחזיק בהם לאורך זמן תוך שיקולי מאזן הנזקים. אין תפיסה שאין עימה החזקה לזמן, ואין החזקה עד אין קץ ללא חלופה

לתפיסה בהתאם להתקדמות החקירה בהליך הפלילי הקונקרטי.

6. עקרון המידתיות והסבירות משמש בדינים רבים. בשלב זה, כשאין כתב אישום - גם אם הוצהר כי קיימת כוונה להגישו וגם אילו הוגש כזה - עדיין המבקשת חוסה תחת חזקת החפות, והצעדים המוקדמים כחלק מהכללים שבידי רשויות האכיפה עד לסיום ההליך מחייבים שמירת האיזון, וזאת כדי למנוע מצב שבו ייגרם נזק בלתי-הפיך בשלב המוקדם של החזקת התפוסים, ורחוקה הימנו באופן לא-פרופורציוני תהיה תוצאת ההליך בסופו של יום באחרית הדין.

7. החלופה לתפיסה בחלופה זמן משמעותי תכליתה להבטיח ולהשיג את מטרות התפיסה, תוך פגיעה מידתית ופחותה בזכות הקניין והעיסוק, שעולות כדי ערכים בעלי מאפיינים חוקתיים. אולם יובהר כי מניעה שתודעת האכיפה הינה חלק ממסירה, אינה מושגת בהעדר פגיעה או במידה מועטה של פגיעה, שכן לו רצה המחוקק למנוע כל פגיעה בשלב טרום הדין, לא היה מורה על הזכות לתפוס בשלב טרום כתב האישום.

8. הפרק הרביעי בפקודה עוסק בתפיסת חפצים. סעיף 32(א) לפקודה קובע כי :

רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה.

9. סעיף 34 לפקודה קובע כי על-פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט השלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני או שינהגו בו אחרת, כפי שיוורה בית-המשפט ובתנאים שיקבע בית-המשפט בצו.

10. סעיף 35 לפקודה קובע כי

אם תוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על-ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה, ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית-משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבע.

11. סעיף 39 לפקודה קובע את האפשרות לצוות על **חילוט** חפץ שנתפס לפי סעיף 32, אם האדם **שהורשע** במעשה העבירה שנעשה בחפץ הוא בעל החפץ.

12. המדינה טענה כי התפוסים נתפסו לכאורה - ואין בית-המשפט קובע מסמרות בעניין - לאחר שנצפו ככאלה שבאמצעותם נעברו העבירות, ואין מדובר במקרה אזורי אלא לפי החשד בשיטה, ולא עוד אלא שהמבקשת גם קנסות עבר לא שילמה, ואף לאחר התפיסה נעברה לכאורה עבירה נוספת.

13. המבקשת מנגד טענה כי מותר היה לה לשטוף את רכבי הבטון והמלט בשטחה, כי אין מדובר בעבירה וכי יש בידה מתקנים לצורך עמידה בתנאי החוק. עוד הטעימה כי העבירה הנוספת נעברה על ידי נהג שהוטעה, והוא אף נענש על ידה והבטון נאסף חזרה ממקום שפיכתו. על פניו נדרשת המבקשת לאישורים רבים שספק אם יהיו בידה. שפיכת פסולת לאחר שהותרה בדו"ח חמור מבססת הצדקה של התפיסה וחובת פעילות המניעה. החקירה בעיצומה ולקראת סיומה.

14. בדברי נציגת המדינה בדיון:

אילו היה מדובר בהרצלייה איש לא היה מעלה בכלל על דעתו שמותר לשפוך את זה לנחל המקומי. אין שום אישור למתקן המחזור, שכלל איני יודעת מהו, ואין שום אישור למפעל עצמו מהמשרד להגנת הסביבה. יתרה מכך, יש דוח ליקויים חמור מהמשרד, מיוני 2021, שבו מצוין שהם שופכים את כל הפסולת הנוזלית של הבטון לתוך הנחל, והם נדרשים לתקן את התיקון לאלתר. האם הדבר נעשה? לא. זה ממשיך. אלו נוהלי העבודה. הנהלים שהיא הציגה הם הנהלים שהוצגו בחקירה - לשטוף את המשאית שלא תתייבש.

בתי המשפט במחוז דרום בהקשרים שונים עסקו במקרים בהם הופעל בכל פעם שיקולי איזון וזכויות, מהם ניתן ללמוד על אומדן משאית אחת באומדן ועריכת איזון בהתאם למכלול פרמטרים, ובכלל זה פסקי דין של כבוד השופט תומר אורינב בה"ת 35535-03-21 ומסחר בע"מ ואח' נ' יחידת יואב, וכן ציון כב' השופט גד גדעון בבית המשפט המחוזי בע"ח 55717-03-21 אומדן נטען של משאית בכ 400,000 ₪ ואף למעלה מזה שם. כבוד השופט רון סולקין בפס"ד ה"ת 26009-02-12 גרגאוי נ' תחנת משטרה דימונה דן בסוג עבירה שונה ושימוש המשאית על ידי אחר גם שם העדיף חלופה שתנאיה הופחתו בסופו של יום. בשונה מאלו במקרה דנן, לא נפל פגם במתן הצווים, אין מדובר בטענות לבעלים אחר, אלא המדובר בחשד להתנהלות שיטתית של משאיות החברה לשפיכת המלט לאזורי טבע ומים, תוך טענה מצד המבקשת כי אין מדובר בפסולת, כך לאורך זמן בהיקף נרחב כחלק מפעילות שגרה של החברה. במצב דברים זה ולאחר מעקב ממושך של רשויות האכיפה במשרד לאיכות הסביבה, הריני להסיק ולקבוע כי התפיסה הייתה כדן ולא נמצא בה פגם. המשכיותה לצרכי החקירה ותכלית התפיסה מתקיימת אף היא כדן ובשלב זה של החקירה אין הכרח לחלופה אולם אם כבר יש לבחון האיזון וההמרה, אזי החלופה חייבת להיות הולמת ומשמעותית.

15. מלשון סעיף 32 לפקודה כפי שיובא להלן, קיימות שלוש תכליות עיקריות שיש בהם כדי להוות מקור לתפיסה: תפיסה למטרת חילוט, תפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה במשפט ותפיסה למניעת ביצוע עבירות [ראו בש"פ 9616/07 קרביץ נ' מדינת ישראל].

16. כאשר תכלית התפיסה היא חילוט לאחרית פסק-הדין אם יוגש כתב אישום ואם תהיה הרשעה בדיון, המגמה היא להמיר השבת התפוסים בערכו של החפץ. אם תכלית התפיסה היא מניעת עבירות נוספות והרתעה כי אז אין קורלציה הכרחית בין ערך הנכס התפוס לבין גובה הערבות הכספית הנדרשת כתנאי לשחרורו [בש"פ 342/06 לרנו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)].

17. האיזון הנכון של השיקולים הרלוונטיים הוא איזון בין מידת הסכנה לתכלית התפיסה אם התפוסים ישוחררו לבין היקף הפגיעה בזכות הקניין של המבקשת להשתמש בתפוסים לצורכי עבודתה.

18. המשיבה בדיון לפניי הצהירה כי התכליות שעל-פיהן פעלה היו גם תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות וגם תפיסה למטרת חילוט.

תכלית החילוט :

19. בפסק-הדין בבש"פ 8009/07 מ.ג.ש מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), קבע בית המשפט העליון, כב' השופט ס' ג'ובראן, כדלקמן:

"כאשר תכלית התפיסה היא חילוט, יש טעם בהצבת תנאי ששל ערובה כספית התואם את ערכו של החפץ."

התכלית המניעתית :

20. תכליתה של תפיסה מניעתית הובהרה, בין היתר, ברע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל (24.11.10):

מדובר ב"תפיסה מניעתית":

"אחת המטרות העיקריות לתפיסת חפץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ "עומדים לעבור עבירה". תכלית זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העברין המיועד להוציא מן הכח אל הפועל את תכניתו הפלילית. כפי שציין בית המשפט בפרשת גאלי, שם, בעמ' 322: 'פירוש זה מתחזק בשוויתנו נגד עינינו את תכליתו של החוק. והיא: הקניית סמכות למשטרה לתפוס חפץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חפץ עשוי לשמש בעבירה, ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו עבירה נצפית. הגיונו של החוק מדבר בעד עצמו. אם אמנם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחפץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנקבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חפץ - לשמש בביצועו של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה'. ביסוד התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשות באופן ניכר על העברין את מימוש זממו הפלילי באמצעות שלילת החפץ המיועד לשמש אמצעי בביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים במלחמת רשויות אכיפת החוק בפשיעה" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל ..(השופטת פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובילי עטיה בע"מ נ' מדינת ישראל ... רע"פ 6292/10 הובלות עבוד נ' המשטרה הירוקה ..).

21. בבש"פ 7959/19 סקר נ' מדינת ישראל צוין כי היקף פעילות החשודה כעבריינית של משאיות מספר מקיים הצדקה לאיזון שבו נוטה הכף לאינטרס הציבורי. מנגד ההבחנה בין השלב שלפני כתב האישום לאחריו נכונה, אך ממד הזמן של כחודש ממועד התפיסה הוא חלק סביר מתכלית הזכות האכיפתית לתפוס הכלים שבהם לפי החשד נעברו עבירות, ואין בו כדי חריגה מזמן תפיסה סביר.

22. מדובר בחשד לעבירות איכות הסביבה בכלים מספר, וחשדות נבדקים גם בנוגע לעבירות נוספות. אם לאחר דו"ח והתראה מ-2021 ולאחר שנצפו ונתפסו מספר משמעותי של כלים, לא הפנימו נהגיה של החברה כי יש להיזהר זהירות יתירה, נראה כי התפיסה במקומה והתנאים לחלופה מחייבים הלימה. המדינה מצהירה כי בכוונתה להגיש כתב אישום בימים אלה, ואין מדובר בתפיסה ובהחזקה לאורך חודשים רבים ללא מעש חקירתי, אלא בפרק זמן סביר של תפיסה והחזקה שנועד לתכלית נכון להיום.

חלופת התפיסה :

23. יחד עם זאת, במיוחד בהתייחס לחשד בדבר עבירות שנעברו כהיתר והזילות בעניין לא אחת נבעה מהעדר כלים מספיקים לאכיפה, דבר שהוביל לכך שאזורים "נוחים" מרוחקים הפכו לאזורי פסולת וסיכון הציבור ובריאותו, הרי שבלי לפגוע באינטרס הציבורי אפשר עדיין לקבוע חלופות ותנאים מכבידים דיים לשחרור התפוסים כולם או רובם תוך הבטחת חילוטם בעת הצורך וכן להביא למניעת העבירות מושא החשדות ודומותיהן - וזאת דווקא על רקע היקף הפעילות והמחזורים הכספיים המוצהרים - בשלב החקירה ואף לאחר מכן באיזונים ובסבירות. כעיקרון אל לה לעבירה להיות משתלמת בחישובי חלופות מינוריות.

24. לא הוצגו לבית-המשפט נתונים בדבר שווי המשאיות התפוסות, והמדינה טענה כי מדובר בכ-3 מיליון ₪ ולא הייתה כל התנגדות לטענה דיונית זו. גם אם תושב או לא תחושב משאית אחת מושא הטענה כי לגביה לא בוצעה כל עבירה, עדיין החשש העתידי כי עומדים לעבור עבירה במשאית זו, מספיק . זאת ועוד, 30% מסכום משוער באומד של -2,700,000 - שאף הם ברף הנמוך - מגיעים לסך משוער של 900,000 ₪, וככל הנראה לא בכדי נקבה בו המדינה בדיון , ומשחברה נוהגת שלא כדין לכאורה כחלק משגרת יומה קמה זכות לתפוס כל משאית פעילה במתחם בו פוטנציאל מסתבר של התנהגות דומה עתידית קיים. יש לחשוש כי כשיטה תבצע כל משאית פעילה העבירות המיוחסות דבר יום ביומו . החשש מפני הבאות מושא הסעיף, אינו תלוי בעבר הספציפי של אותה משאית עת הפכה שפיכת המלט במיקום ובדרך בה נשפך- היתר כללי לנוהג בחסות החברה .

המישור הפלילי :

25. עולה מהמצורף שללא חוות דעת ערוכה כדין לבית-המשפט נראה כי התפוסים משועבדים שעבוד ראשון. נטל זה של שומה היה מוטל על המבקשת. השומה היא שומה כללית, בעלמא. אין מדובר בטענת חוב והערכת שומה של עיקול זמני אזרחי, אלא באכיפה ובתפיסה של כלים החשודים במעורבות בעבירות ובתכלית מניעתית ואכיפתית במישור הפלילי. הכלל הראשוני הוא הזכות לתפיסה של התפוסים כמי שהיו קשורים או חשודים בהיותם קשורים

לעבירות המיוחסות.

26. עצם טענת המבקשת בדיון כי הפעילות הנחשדת כאסורה היא פעילות "מותרת", דהיינו כך נוהגת החברה בשגרה, מצדיקה את התפיסה, וטענות אלה זכו לתגובה גם במסגרת הדיון, והן חלק מהכרח החקירה במתכונתה, חקירה שייתכן שאף תצמיח היבטים נוספים של ההתנהגות החשודה. התפיסה כדיון וההחזקה לאורך זמן דורשת איזון לצורכי קיום עסקי בלי לפגוע בתכליתה.

העדרם של ר"ח ושל חוות דעת שמאי ערוכה כדיון :

27. ניסיונה של המשיבה לטעון לנזקים כבדים ומנגד להיקף עסקים גדול ולצי רכב גדול לא גובה בחוות דעת ר"ח. ספק אם סכום הפקדה או ערבות בנקאית מינוריים יחסית יקיימו תכלית החלופה כחלופה מניעתית מעבר לתכלית החילוט. מנגד אם גם סכום של שביעית מהמחזור החודשי - כפי שהוצהר בכלליות בדיון - אי אפשר להפקיד, ספק אם מצב החברה כה איתן, כך שייתכן שיש לשקול אם אחד מנימוקי התפיסה - החילוט - אינו מצריך שווי ערכי זהה לערך התפוסים, ולא נמוך יותר.

העדפת האינטרס הציבורי :

28. זאת ועוד, נקבע לא אחת כי האינטרס הציבורי שעניינו הגנה על הציבור מפני פגיעה בסביבה גובר על האינטרס הפרטני של בעל הכלי שנתפס, כאשר אין המדובר באירוע בודד וחד-פעמי אלא באירועים חוזרים. הובאו לעניין זה בש"פ 4180/11 מ.נ.ש. מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (10.6.11), רע"פ 8478/10 אליאס נ' מדינת ישראל (24.11.10), רע"פ 6292/10 הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה (5/10/10), רע"פ 607/11 ע. אלחי דאוד עבודות עפר וביטוח בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (21/3/11), רע"פ 10104/16 סקר נ' מדינת ישראל (12.2.17).

29. משפנתי בהחלטתי לשקלל את דרכי חלופת התפיסה לא מצאתי להבדיל בין משאית זו לאחרת, ובאין מתמטיקה מדויקת המגלמת בדיוקה את תכלית ההרתעה או המניעה לא ראיתי לנכון לקיים את חוקי המתמטיקה - שגם לא הוצגה באמצעות המומחים - כשקיימת הצדקה לתפיסה ולמתן כלי אכיפה למאבק בפשיעה בתחום ההגנה על איכות הסביבה ועל תשתיות טבע וחיים, במדינה בכלל ובאזור הדרום בפרט.

מאפייני האזור ונוחות הפגיעה :

30. הדרום וכל אזור בו פשה הנגע ברחבי המדינה אינו ה"חצר האחורית" של המדינה ואינו ה"מערב הפרוע". האזרחים בו ראויים לחיות חיים שלווים, לשתות מים נקיים וליהנות מערכי נוף ותשתיות קיום המתקיימים באיזון שאין

להפרו. אזור הדרום, הייחודי ביופיו ובתרומתו לערכי הטבע ולתשתיות החיים, אינו מטמנת אשפה של בנייה, ומימי הנחלים בו אינם אמורים להיות מהולים בחומרי בטון ומלט גורמי מחלות ועוד כיוצא באלו.

31. התפיסה כדן. כחודש חלף כאשר החקירה לקראת סיום תוך הצהרת מגמה להגשת כתב אישום. עילת התפיסה מתמשכת ומובהקת לתכליתה כדן. התיעוד המצולם וריבוי המקרים מקימים בסבירות סיכוי להבשלת כתב אישום ולמשפט, כאמור בנימוקי המדינה ובהצהרת מגמתה. קיים חשש לשימוש החברה במשאיות באותו אופן, כפי שקרה פעם אחר פעם גם לאחר דו"ח חמור והתראה וגם לאחר התפיסה, נוכח עמדת המשיבה כי המעשים מנקודת ראותה אינם עבירה. המשאיות אינן נדרשות כראיה חפצית, ואם יוגש כתב אישום יש להניח כי האכיפה בתחום זה היום עשויה להביא גם לחילוט ערך התפוסים. התפוסים נתפסו למטרה מניעתית, והחקירה מתנהלת והיא לקראת סיום. נוסף לאמור, התפוסים נתפסו גם למטרת הבטחת אפשרות חילוט עתידי, ובית-המשפט יערך לשיקולים נוספים ככל שהחקירה לא תתגבש כדי כתב אישום במועד סביר.

32. בבחינת אפשרויות שחרור התפוסים והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת, שקלתי את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי.

33. שקלתי מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם התפוסים ישוחררו ללא חלופה הולמת, לבין היקף הפגיעה בזכות הקניין עקב המשך התפיסה, כמו גם את עוצמתם היחסית של האינטרסים הנוגדים. במסגרת איזון זה, הגעתי למסקנה כי נכון לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתם, בתנאים מכבידים אך סבירים כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעלת הזכות בתפוסים (צוינו לעניין זה לא אחת בש"פ 7023/03 אבוטבול נ' מדינת ישראל, תק-על 2003 (3) 628; בש"פ 3159/00 אסנת רבין נ' מדינת ישראל, תק-על 2000 (2) 1118).

34. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, ומכלול השיקולים לרבות אומדנים בהסתברות ובסבירות והיקף סביר של בטוחות וסנקציות בנסיבות דומות, ראיתי לנכון להורות על שחרור התפוסים והשבה בתנאים כדלקמן תוך מתן אפשרות למבקשת לבחור במסגרת החלטתי בין חלופות בהתאם לשיקולים שאינם בפניי ויתכן שבמסגרתם יעשה האיזון טוב יותר בנסיבות, תנאים מכבידים לתכלית אך סבירים באיזון הכלכלי עסקי :

35. במסגרת ההחלטה על החברה להודיע בתוך 7 ימים בכתב למדינה על העדפתה אחת מבין שתי החלופות וככל שלא תודיע כי אז תעמוד "האפשרות השנייה" לביצוע כפוף לאמור בה:

חלופה ראשונה :

שחרור כל התפוסים כולם כפוף ל:

א. הפקדה כספית בסך ₪ 900,000 במזומן או בערבות בנקאית אוטונומית, בלתי מותנית, מתחדשת אוטומטית, לפקודת בית משפט השלום בבאר שבע ;

ב. חתימה על התחייבות שלא לעבור עבירות חדשות בתחום איכות הסביבה או רישוי עסקים או דומות להן בערבות עצמית של החברה ע"ס ₪ 300,000 ;

ג. נוסף לאמור בסעיף ב' חתימה על שתי ערבויות של מי מבעלי המניות ע"ס ₪ 100,000 כל אחת;

ד. בהתאם להסכמה העקרונית של הצדדים בנוגע לרכיב זה, רישום המדינה כמוטבת בכל פוליסות הביטוח המקיף על כל התפוסים הנ"ל לרבות על כל חידוש של הפוליסה. המבקשת מחויבת לחדש הפוליסות ולרשום המדינה כמוטבת בכל עת שתפקענה . אי חידושן או אי הרישום יהווה הפרה של תנאי השחרור;

ה. נאסר על המבקשת או על מי מטעמה לבצע כל דיספוזיציה בתפוסים מושא הבקשה, להעבירם כולם או מי מהם לאחר או לבצע בהם או בחלק מהם כל שינוי קנייני לרבות רישום משכון או שעבוד חדש לטובת הבנק למעט האמור לעיל והקיים עד כה.

ו. תשלום הוצאות הגרירה והאחסון .

שחרור התפוסים כאמור יתבצע רק לאחר מילוי כל התנאים דלעיל והגשת אישורים למזכירות בית המשפט כאמור לעיל.

לעניין זה הודעה של הצדדים במשותף לאחר בדיקת הדרוש, תספיק ובאי כוח הצדדים ישתפו פעולה כדי להביא ליישום ההחלטה .

" חלופה שנייה " :

שחרור חלק מהתפוסים כדלקמן :

א. שחרור התפוסים מושא הבקשה למעט 2 תפוסים מהם לבחירת המבקשת בהודעה בכתב. בשל הותרת 2 תפוסים, תיתוסף הפקדה או הערבות הבנקאית על סך של ₪ 250,000 .

לחילופין ישוחררו כל התפוסים למעט 3 תפוסים מהם, לבחירת המבקשת בהודעתה בכתב בתוך 7 ימים לבא כוח המשיבה, ללא תוספת הפקדה כספית או ערבות בנקאית .

ב. כל שאר הסעיפים (ב'- ו ') שבחלופה הראשונה יותרו בעינם גם במסגרת אפשרות שנייה .
וז .

ג. מקץ 3 חודשים נוספים ניתן יהא לשוב לבית המשפט בהתאם להתפתחות ההליך לעיון חוזר בתנאים אלה.

במתן אפשרויות אלה במסגרת החלטה אחת, נראה כי אוזנו כלל האינטרסים בסבירות ובמתן משקל לכל טענות הצדדים, הגלויות ושאינן לפנינו לתכלית התפיסה והשחרור בתנאים.

שינוי נסיבות מהותי לרבות כל הכרוך בכתב האישום ככל שלא יוגש עד ל18.7.22, יאפשר להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור התפוסים כפוף לכל דין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' תמוז תשפ"ב, 08 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה